

ತಂದಿರೋ ಹುಡುಗ...

‘ಏನಿದ್ದರೇನು, ಸಲಿಲಾ? ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಇರಬೇಕಲ್ಲವಾ?’

‘ಎಕ್ಸಾಕ್ಟ್ಲಿ-ಪರಿಧಿ ಸರ್... ಬಟ್ ದಿ ಸ್ಕೂಲ್ ವಾಂಟ್ಸ್ ಟು ಡೌನ್‌ಪ್ಲೇ ಇಟ್... ವಿಷಯ ಹೋರಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಗೌಣವಾಗಿಡೋದೂಂತ ನಮಗೆಲ್ಲ ಫರಮಾನಾಗಿದೆ.’

‘ಡಿಸ್‌ಸಿಂಗ್...’

‘ಎಲಿವೇಟರ್ ಡೋರ್ ಮೇಲಿದ್ದ ಸುಡುಗಾಡು ಗ್ರಾಫಿಟಿನ ಕ್ಯೂಟ್ ಸ್ಟೇಕ್ ಅಂತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ್ದು ಇನ್ನೇತಕ್ಕ-ಪರಿಧಿ ಸರ್? ಶುದ್ಧ ಹಿಪೋಕ್ರಸೀ, ಅಲ್ಲವಾ?’

ನನಗೇ ಗೊತ್ತಿರದೆ ನಾನು ಮೌನಕ್ಕಿಳಿದುಬಿಟ್ಟೆ. ಮನಸು ಜಡಿದಂತಾಗಿ ಒಳಮಾತುಗಳೂ ಮೂಕವಾದವು. ಕೆಲಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಹೂತುಹೋದೆ. ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಮೇಲಿರಲಿ, ಯೋಚನೆಯ ಮೇಲೂ ಒತ್ತಾಯ ಹೇರುವ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗೆಗೇ ಹೇಸಿಗೆಯೆನ್ನಿಸಿತು. ಸುಖೇನನವರು, ಪ್ರೇಕ್ಷಾಳೆದುರು ಸಿಡಿದಾಡಬೇಕೆನ್ನಿಸಿತು. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ತಡೆದೆ. ಶಾಲೆಗೆ ಹೊರಗಿನವನಾದ ನನಗೇ ಹೀಗನಿಸುವಾಗ, ಒಳಗಿರಲೇಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯವಿರುವ ಈ ಸಲಿಲೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಜರುಗಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಅನ್ನಿಸಿತೋರಿತು.

ಸುಖೇನ-ಪ್ರೇಕ್ಷಾರ ಪಾಖಂಡಿ ಚಹರೆಗಳು

ಮನಸೊಳಗೆ ನೆರೆದು ಗಹಗಹಿಸಿ

ನಕ್ಕಂತನ್ನಿಸಿತು. ಇಷ್ಟರ

ನಡುವೆ, ಮೇಜು

ತಲುಪಿದ್ದ

ಎರಡೂ ಕಾಫಿಗಳು ಇದ್ದಲ್ಲೇ ತಣೆದು ಪಾನಕವಾಗಿದ್ದವು.

‘ಯಾರು ಆ ಹುಡುಗ, ಸಲಿಲಾ? ಬೇಟರ್ ಟು ನೋ ದಟ್...’ ಅಂತಂದೆ.

‘ಹೇಳುತೀನಿ, ಪರಿಧಿ ಸರ್... ಆದರೆ ಒಂದು ಕಂಡಿಶನ್...’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸಲಿಲೆ, ತಕ್ಷಣ ಮಾತುತಿಡ್ಡಿ, ‘ಒಂದಲ್ಲ, ಎರಡು.’ ಅಂತಂದಳು.

‘ಸರಿ.’

‘ಮೊದಲನೇದಾಗಿ ಈ ವಿಷಯ ನಿಮ್ಮಿಂದಾಚೆಗೆ ಹೋಗಕೂಡದು, ಪರಿಧಿ ಸರ್...’

‘ಸರಿ.’

‘ಇನ್ನೊಂದು, ನಾಳೆ ಪಾಶ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮೀಟಿಂಗಿದೆ. ನನ್ನ ಮಾರಲ್ ಸಪೋರ್ಟ್‌ಗಾಗಿ ನೀವದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಲೇ ಬೇಕು... ವಿ ಶಲ್ ಕನ್‌ಫುಟ್ ದಿ ಬಾಯ್ ಇನ್ ದಿ ಮೀಟಿಂಗ್... ವಿಚಾರಣೆಲಿ ಏನಾಗುತ್ತೇಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳಿದೆ ಮಾತ್ರ ಬಿಡಬಾರದು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರೋ ಹಾಗೆ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಗೆರೆ ಅವನು ದಾಟಲಿಕ್ಕಲ್ಲ.’

ಶಾಲೆಯ ಆಡಳಿತದೊಳಗಿನ ಗೋಚಷ್ಟೇ ಒಲ್ಲೆನ್ನಿದರೂ ಸಲಿಲೆಯ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ಕೌನ್ಸಿಲಿನಲ್ಲಿ

